

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 9P/170/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514208147
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Dudíková
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2015:7514208147.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie samosudkyňou JUDr. Janou Dudíkovou vo veci maloletej Julianny G., nar. XX.X.XXXX, bytom W., S. 9, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, dieťaťa rodičov Ing. W. G., nar. XX.X.XXXX, bytom W., S. 9, právne zastúpenej X.. S. V., advokátkou so sídlom v S., B. XX, a H.. A. G., nar. XX.X.XXXX, bytom W., S. 9, právne zastúpeného X.. Q. B., advokátom so sídlom v S., Q. 4, v konaní o úpravu výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu, takto

rozhodol:

Otec je povinný prispievať na výživu maloletej X. G. za obdobie od X.X.XXXX do XX.X.XXXX sumou 160.- Eur mesačne do rúk matky.

Dlžné výživné za obdobie od 6.5.2014 do 13.7.2015 spolu vo výške 430.- Eur je otec povinný zaplatiť k rukám matky do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Konanie o zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky a úpravu styku otca s maloletým dieťaťom na čas do rozvodu zastavuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľka - matka podala dňa 6.5.2014 návrh na úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, ktorým žiadala zveriť maloletú X. G., nar. XX.X.XXXX, do svojej osobnej starostlivosti a zaviazat' otca prispievať na jej výživu sumou 1.000,- Eur mesačne.

Otec v písomnom vyjadrení zo dňa 3.10.2014 so zverením maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky súhlasil, na čas do rozvodu navrhol prispievať na výživu maloletej sumou 100,- eur mesačne. Zároveň žiadal upraviť svoj styk s maloletou na každý piatok v čase od 9.00 hod. do 12.00 hod. za prítomnosti matky v mieste trvalého pobytu matky, z toho 60 minút bez priamej prítomnosti matky.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom matky, otca, listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, oboznámením so spisom tunajšieho súdu č.k. 13P/107/2013 a zistil nasledovný skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie č. k. 13P/107/2013 - 151 zo dňa 15.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k 8CoP/134/2015 - 176 zo dňa 22.6.2015, právoplatným dňa 14.7.2015, bolo manželstvo rodičov maloletého dieťaťa rozvedené, na čas po rozvode bola maloletá Julianna zverená do osobnej starostlivosti matky, otec bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 160 eur mesačne, styk otca s maloletou bol upravený na každý utorok v čase od 9.00 hod. do 10.00 hod., každý piatok v čase od 9.00 hod. do 10.00 hod. za prítomnosti matky v mieste bydliska matky.

Vzhľadom ku skutočnosti, že v čase rozhodovania o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu bolo už manželstvo rodičov právoplatne rozvedené a maloleté dieťa bolo pred rozvodom vo faktickej starostlivosti matky, nie je potrebné rozhodnúť v tejto časti, a preto súd konanie v časti o zverenie maloletého dieťaťa do výchovy a osobnej starostlivosti jednému z rodičov a v časti o úprave styku na čas do rozvodu zastavil. Predmetom konania ostalo určenie vyživovacej povinnosti zo strany otca na čas od podania návrhu na úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu do právoplatnosti rozsudku o rozvode rodičov.

Z výpovede matky bolo zistené, že poberá rodičovský príspevok a prídavok na dieťa spolu vo výške 223 eur mesačne. Potvrdila, že spolu s dcérou bývajú v rodinnom dome v W., ktorý vlastní odporca, ktorý zároveň uhrádza aj výdavky súvisiace s bývaním, inkasom, hypotékou. Matka mesačne vynakladá na stravu pre seba a maloletú Juliannu cca 200 až 250 eur, na drogériu pre dcéru 220 eur mesačne, na plienky 95 eur mesačne, prací prostriedok na detské veci za 9,90 eura mesačne. S maloletou chodí cvičiť, za päť vstupov na päť týždňov zaplatí spolu 15 eur, taktiež plávať, čo ju vyjde na 80 eur mesačne. Za oblečenie maloletej uhrádza 100 - 120 eur každý mesiac, na oblečenie pre seba vynakladá zhruba 50 eur mesačne, na údržbu domácnosti 20 eur mesačne, na hračky pre maloletú 15 eur mesačne, na drogériu pre seba a pracie prostriedky 150 eur mesačne, benzín 180 - 200 eur mesačne. Matka si platí lízing motorového vozidla vo výške 161 eur mesačne, telefón 40 eur mesačne, spláca úver, ktorý mala pred uzavretím manželstva, vo výške 119,44 eura mesačne, povinné

- 3 -

9P/170/2014

zmluvné poistenie vo výške 153,29 eura ročne. Ostatné výdavky, kde patrí napr. autosedačka pre maloletú a ďalšie výdavky, ktoré nie sú pravidelné, ju vyjdú na 60 - 100 eur mesačne. Matka potvrdila, že otec na výživu maloletej Julianny za rozhodné obdobie prispel v máji 2014 sumou 150 eur, od júna do decembra 2014 platil každý mesiac po 100 eur a od januára 2015 platí po 160 eur mesačne.

Z výpovede otca vyplýva, že jeho príjmy mu neumožňujú platiť sumu 1 000 eur mesačne tak, ako to žiada matka. Nie je pravda, že by nechcel prispievať na výživu maloletej Julianny vyššou sumou, snaží sa dať jej všetko, čo potrebuje. Odkedy sa narodila, nakúpil jej celú výbavu. Otec je spoločníkom a konateľom spoločnosti KOHAS s.r.o. Košice. Sú dvaja spoločníci a konatelia, pričom v tejto spoločnosti sú obaja zamestnaní na trvalý pracovný pomer. Spoločnosť zamestnáva ešte jedného pracovníka na trvalý pracovný pomer. Jeho priemerná mesačná mzda je cca 650 eur. Uviedol, že v roku 2012 bola spoločnosť v strate, v roku 2013 v zisku. Tento zisk si spoločníci nerozdeľujú, ale pokrývajú ním predošlé straty a pripravujú sa na ďalšie ťažké obdobie. Dňa 20.6.2014 mu zomrel otec a preto si zmenil pobyt a presťahoval sa do S. na E. ul. č. 1. Otec je vlastníkom rodinného domu v W., v ktorom býva matka s dieťaťom, a pozemkov pri rodinnom dome. Na nehnuteľnosť má hypotekárny úver, kde zostatok je okolo 115.000 eur. Tento úver mu pomáhal financovať jeho otec, ktorý nedávno zomrel a mal peniaze z predaja rodinného domu v S.. V súčasnosti uvažuje, že predá rodinný dom v W. pre nedostatok finančných prostriedkov. Otec ďalej uviedol, že platí poplatky za bývanie v rodinnom dome v W. ako je elektrina, plyn, rozhlas a televízia v sume cca 232,54 eura mesačne. Zároveň prispieva na výživu maloletej Julianny, a to v máji 2014 zaplatil 150 eur, od júna do decembra 2014 platil každý mesiac po 100 eur a od januára 2015 platí po 160 eur mesačne. Okrem toho platí internet v sume 170 eur mesačne, životnú poisťku 71 eur mesačne, úrazovú poisťku 17 eur mesačne, na stravu vynakladá cca 150 eur mesačne, hygienické potreby a cestovné okolo 100 eur mesačne. Medzi ďalšími výdavkami uviedol daň z nehnuteľnosti vo výške 130,71 eura ročne, poisťku na rodinný dom vo výške 166,33 eura ročne, skladovanie pupočníkovej krvi pre maloletú vo výške 85 eur.

Právna zástupkyňa matky poukázala na to, že aj napriek tomu, že manželstvo účastníkov konania je už právoplatne rozvedené a na čas po rozvode bolo určené výživné Krajským súdom, toto rozhodnutie je nesprávne, ignorujúc pomery otca a preto sa zrejme v krátkom čase budú domáhať novej úpravy výživného. Má za to, že požadované výživné vo výške 1.000 eur mesačne je v možnostiach a schopnostiach otca, keďže dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni otca. Navrhla nariadiť znalecké dokazovanie preskúmaním majetkových pomerov otca v jeho firme Kohas s.r.o.. Podľa nej sú daňové priznania otca a firmy nepravdivé, otec býva v luxusnom rodinnom dome, vedie luxusný život, má luxusné auto a pod.

Právny zástupca otca poukázal na tvrdenia matky v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 7C/162/2014 o určenie manželského výživného, v ktorom doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté. Matka v tomto konaní uviedla, že sa vozí na motorovom vozidle P. K.. Matka taktiež v tomto konaní vlastnou rukou doložila výdavky na benzín, ktoré má vo výške 180 - 200 eur mesačne. Otec doposiaľ nemá žiaden styk s dieťaťom, napriek tomu, že v konaní o rozvod bolo už rozhodnuté aj o styku dieťaťa na čas po rozvode. Matka pritom otcovi styk vôbec neumožňuje. Ak ho výnimočne umožní, podmieňuje to ústupkami z jeho strany. Právny zástupca otca považoval výdavky matky prezentované v jednotlivých súdnych

- 4 -

9P/170/2014

konaniach, ktoré sa týkajú toho istého obdobia, za neprimerané. Poukázal taktiež na to, že matka sa odvolala proti samotnému výroku o rozvode, napriek tomu, že uviedla, že otca nemá rada. Keďže stále prebieha konanie o manželské výživné a matka sa odvolala proti výroku o rozvode, považuje toto za účelový krok, čiže snahou matky je získať finančné prostriedky.

Otec vyjadrenie matky a jej právnej zástupkyne považoval za závažné obvinenia jeho osoby a firmy, ktoré sa vôbec nezakladajú na pravde. Nežije luxusným nákladným životom, nevozí sa na luxusnom aute, má šesťročné motorové vozidlo zn. Volvo XC60. Sám ani neobýva svoj rodinný dom, aby umožnil navrhovateľke s dieťaťom žiť v tomto dome. Býva v zdedenom byte, nechodí na dovolenky, je úplne na dne. Podľa neho tu nejde o urovanie vzťahov, ale o zničenie jeho osoby. Navrhovateľka mu neumožňuje žiaden kontakt s dcérou, príde domov, dcéru počuje, ale nemôže sa ku nej ani ozvať, ani sa jej dotknúť.

Opisom mzdového listu otca od zamestnávateľa S. s.r.o. bolo preukázané, že jeho priemerný čistý mesačný príjem za obdobie od 01/2014 do 04/2015 bol vo výške 653,37 eura mesačne.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Pri určení výšky výživného za obdobie od podania návrhu do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva súd vychádzal zo schopností, možností a majetkových pomerov oboch rodičov za toto obdobie, pričom prihliadol k odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa ako aj k tomu, kto z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne staral. Vzhľadom na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa a výšku príjmu otca súd dospel k záveru, že otcov príjem je

- 5 -

9P/170/2014

dostačujúci na to, aby prispieval na výživu maloletej Julianny výživným vo výške, ktorá je uvedená vo výroku tohto rozsudku, a ktorú súd považoval za primeranú možnostiam a schopnostiam otca. Vzhľadom na to, že výživné pre maloletú Juliannu bolo právoplatne určené rozsudkom 13P/107/2013 - 151 zo dňa 15.12.2014, pričom pomery obidvoch rodičov boli počas celého trvania konania 9P/170/2014, ktoré

prebiehalo súbežne s konaním o rozvod manželstva 13P/107/2013, rovnaké ako pomery v konaní 13P/107/2013, súd určil výživné v rovnakej výške ako bolo určené na čas po rozvode.

Súd návrh právnej zástupkyne matky na nariadenie znaleckého dokazovania znalcom z odboru ekonómie a účtovníctva na preskúmanie majetkových pomerov otca a firmy KOHAS s.r.o. zamietol, pričom poukazuje na to, že právna zástupkyňa matky toto znalecké dokazovanie navrhovala už v konaní o rozvod manželstva, jej návrh bol zamietnutý a s týmto návrhom sa dôkladne vysporiadal Krajský súd v Košiciach v odôvodnení rozsudku č.k 8CoP/134/2015 - 176 zo dňa 22.6.2015, kde uviedol, že výživné určené súdom prvého stupňa je primerané a korešponduje so skutkový stavom zisteným aj odvolacím súdom.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Keďže súd určil vyživovaciu povinnosť vo výške 160 eur mesačne od podania návrhu, t.j. od 6.5.2014, pričom zhodnými tvrdeniami účastníkov konania bolo preukázané, že otec na výživu maloletej Julianny prispel v máji 2014 sumou 150 eur, od júna do decembra 2014 platil každý mesiac po 100 eur a od januára 2015 platí po 160 eur mesačne, preto mu vznikol dlh na výživnom na maloletú za obdobie od 6.5.2014 do 13.7.2015 spolu vo výške 430 eur (za mesiac máj 2014 dlh vo výške 10 eur plus za mesiace jún 2014 až december 2014 dlh vo výške 60 eur x 7 mesiacov, t.j. 420 eur), ktorý mu uložil zaplatiť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutie o trovách konania sa opiera o ustanovenie § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo _____ dňa doručenia na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia podľa O. s. p. alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233 / 1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti.

- 6 -

9P/170/2014

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.